

Tisha B'Av: The Broken Journey

לע"נ חיים ישעיהו עה בן יוסף נ"י

Rabbi Shmuel Silber

1. באר הפרשה (דברים)

ואיפה אנהנו עד שימצא אותנו כמו שנאמר (ישע' ט ז)
'מצאתי ישראל', וכשימצא אותנו כביכול ישמח איתנו
- על ידי שלאורך ניסא אנו מבקשים אותו בנלות ואנו
שואלין איה מקום כבודו להעריצו... ע"כ^פ.

הבט וראה, עד היכן הדברים מגיעים כי ביום הזה אנו
כביכול באותו מצב של השכינה - שהוא גם כן
בוכה על גלות ישראל והשכינה, וממילא קרבתנו אל
ה' ממש ביום מועד, שהוא זמן קרבה גדולה אל הקב"ה.
ולפי זה יובן מה שאמר הרה"ק רבי פינחס מקארין
זי"ע (עי' בהערה) שאז נמצא האדם כביכול באותו מקום
שהקב"ה נמצא ועל כן יכול לפעול מה שרוצה שא.

כתב הרה"ק מראפשיין זי"ע (זרע קודש פרשת דברים ד"ה
במדרש ג), שהנה בקינות נאמר (איכה א א) 'איכה
ישבה בדר', ופירוש תיבת איכה הוא מלשון אִיכָה,
שכביכול יתברך שואל עלינו מישך כל ימי גלותנו איה,

מ. משל לבן יקיר שראה איך שבאו מרצחים שפלים והורגים את אביו ואמו לעיניו, הרי הבן שרוי בצער ואבל
ימים רבים ומ"מ אינו תר ומחפש אחריהם בידעו כי הלכו לבית עולמם וכל עוד שלא יקיצו וירננו ישני עפר
לא יזכה לראותם בעיניו... אבל אם רשע שפל לקח את האב והאם בשבי, יהפוך הבן את כל העולם כולו בחיפושיו
אחר אביו ואמו, לא ינוח ולא ישקוט עד שימצא את שאהבה נפשו, ובשעה שימצאם יתרגש הבן עד מאד וישפוך
נפשו בזעקתו ושאלתו לפני אביו, 'איכה' - חפשתי אחרך, והאב אומר לו - גם אני חפשתי תמיד אחרך...

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג עמוד א

אמר רבי יוסי: פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל. בא
אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין לי) עד שסיימתי תפילתי. לאחר שסיימתי תפילתי אמר
לי: שלום עליך, רבי! ואמרתי לו: שלום עליך, רבי ומורי! ואמר לי: בני, מפני מה נכנסת לחורבה זו?
אמרתי לו: להתפלל. ואמר לי: היה לך להתפלל בדרך! ואמרתי לו: מתירא הייתי שמא יפסיקו בי
עוברי דרכים. ואמר לי: היה לך להתפלל תפלה קצרה. באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים:
למדתי שאין נכנסין לחורבה, ולמדתי שמתפללין בדרך, ולמדתי שהמתפלל בדרך - מתפלל תפלה
קצרה.

Rabbi Yosei said: I was once walking along the road when I entered the ruins of an old, abandoned building among the ruins of Jerusalem in order to pray. I noticed that Elijah, of blessed memory, came and guarded the entrance for me and waited at the entrance until I finished my prayer. When I finished praying and exited the ruin, Elijah said to me: Greetings to you, my rabbi. I answered him: Greetings to you, my rabbi, my teacher. And Elijah said to me: My son, why did you enter this ruin? I said to him: In order to pray. And Elijah said to me: You should have prayed on the road. And I said to him: I was unable to pray along the road, because I was afraid that I might be interrupted by travelers and would be unable to focus. Elijah said to me: You should have recited the abbreviated prayer instituted for just such circumstances. Rabbi Yosei concluded: At that time, from that brief exchange, I learned from him three things: I learned that one may not enter a ruin; and I learned that one need not enter a building to pray, but he may pray along the road; and I learned that one who prays along the road recites an abbreviated prayer, so that he may maintain his focus.

3. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג עמוד א

תנו רבנן, מפני שלשה דברים אין נכנסין לחורבה: מפני חשד, מפני המפולת ומפני המזיקין.

The Sages taught, for three reasons one may not enter a ruin: Because of suspicion of prostitution, because the ruin is liable to collapse, and because of danger.

Dr. Tamar Yehuda-Cohen is a doctor of immunology, inventor, entrepreneur, author, mentor, and academic lecturer in science, bioethics, and Judaic studies. Her life was abruptly changed by a large brain aneurysm and the ensuing complex surgeries that put her at great risk of death or major disabilities. Loss of speech, epilepsy, and terrible pain – while being major challenges for her – were all a misleading mask of cracks and fractures. That was the way the world saw her – broken. Yet, Tamar did not let the fractures define or control her. She has overcome tremendous challenges and turned them into steppingstones for growth and immense happiness.

Tamar is married to Shlomo. They are parents to seven children and are surrounded by dozens of grandchildren. Today, she supports and guides individuals and families in crisis, focusing primarily on head and spinal cord injuries.

4.

כתוצאה מהאמונה החזקה שלה, המאמץ הרב שהשקיעה והסייעתא דשמיא, ד"ר תמר הקימה כעבור זמן בעצמה קליניקה לשיקום! היא מספרת שהיא ליוותה נערה צעירה שעקב דימום במוח איבדה תנועה בחצי גוף. מחברר שאותה נערה סיפרה לרופאה שלה שהיא מתכוונת לצאת מהשיתוק הזה, ויום אחד הגיעה הרופאה ואמרה לד"ר תמר: "למה את משלה אותה? למה את מטעה את המטופלים שלך?" את המשפט הבא שהיא ענתה לרופאה – רשמתי לעצמי לזיכרון: "אני אומרת לאנשים רק דבר אחד, שאם תתחילו לעבוד – תמצאו את עצמכם במקום טוב יותר מהמקום שאתם נמצאים בו היום. אני לא מבטיחה לאנשים שום דבר, אני רק אומרת להם איזה ערך ואיזו משמעות יש לעבודה שלהם."

5. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג עמוד א

ואמר לי: בני, מה קול שמעת בחורבה זו? ואמרתי לו: שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת: אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות. ואמר לי: חייך וחיי ראשך, לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך; ולא זו בלבד, אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמיה הגדול מבורך הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם.

He said to me: What voice did you hear in that ruin? I heard a Heavenly voice, cooing like a dove and saying: Woe to the children, due to whose sins I destroyed My house, burned My Temple, and exiled them among the nations of the world. By your life and by your head, not only did that voice cry out in that moment, but it cries out three times each and every day. Any time that God's greatness is evoked, such as when Israel enters synagogues and study halls and answers in kaddish, May His great name be blessed, the Holy One, shakes His head and says: Happy is the king who is thus praised in his house. When the Temple stood, this praise was recited there, but now: How great is the pain of the father who exiled his children, and woe to the children who were exiled from their father's table.